

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์
สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจ
เขตคันนายาว

จัดทำโดย นายสายันต์ เกะทอง
ตำแหน่ง เจ้าพนักงานเทศกิจชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขตคันนายาว

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

คำนำ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารมหานคร ระดับต้น รุ่นที่ ๓๗ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ สนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว เช่น การร่วมตรวจจุดเสี่ยงภัยในพื้นที่เขตคันนายาว การช่วยอำนวยความสะดวกด้านการจราจรในกิจกรรมต่างๆ การแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย เช่น การจอดรถบนทางเท้า การฝ่าฝืนจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้งขยะ การติดป้ายโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการแจ้งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับประชาชน เช่น พิวจราจรหรือทางเท้าชำรุด ความไม่เรียบร้อยของสาธารณูปโภค ฝนตก น้ำท่วมขัง ซึ่งผลของการศึกษาจักได้นำไปใช้ในการพัฒนากรุงเทพมหานครอย่างยั่งยืนต่อไป

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์โครงการ เจียมจิรกุล ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตหนองแขม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการจัดทำรายงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังว่า รายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและผู้ที่กำลังศึกษาค้นคว้า

๑. หัวข้อ การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว

๒. ความสำคัญของการศึกษา / ที่มาของการนำเสนอ

กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์รวมของความเจริญในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการปกครอง เศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง การศึกษา การสาธารณสุข และการท่องเที่ยว ประกอบกับการที่คนทั่วโลก นิยมมาท่องเที่ยวมากที่สุด จึงมีผู้คนหลั่งไหลเพื่อมาแสวงหาโอกาสนั้นเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ กรุงเทพมหานครจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเผชิญกับปัญหาด้านความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการก่ออาชญากรรม การก่อวินาศกรรม หรืออุบัติเหตุต่างๆ ที่มีแนวโน้มที่สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เขตคันนายาวเป็นส่วนหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๕.๙๘๐ ตารางกิโลเมตร มีประชากรตามทะเบียนราษฎร ๙๗,๐๙๕ คน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒) นอกจากนี้ ยังมีประชากรแฝงเข้ามาอาศัยและประกอบอาชีพในพื้นที่เขตคันนายาวเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการคมนาคม ปัญหาการแย่งกันใช้ทรัพยากรต่างๆ ตลอดจนปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยทางกายภาพของเขต

ฝ่ายเทศกิจ ซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนักงานเขตคันนายาว มีหน้าที่ในการดูแลความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขต การจัดระเบียบเมือง การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันไม่ให้เกิด การรบกวนที่สาธารณะ รวมทั้งทางเท้า ถนน ตรอก ซอย ตลอดจนการบังคับการให้เป็นไปตามที่กฎหมาย กำหนด รวมถึงการปฏิบัติตามนโยบายของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร เพื่ออำนวยความสะดวก ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ จึงจำเป็นต้องมีการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแจ้งเหตุ หรือความไม่เป็นระเบียบ เรียบร้อยของพื้นที่ อันเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นลักษณะของการบูรณาการ ร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน ตามนโยบายของ พล.ต.อ.อัศวิน ขวัญเมือง ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน และสอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปีระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๒ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด เป้าหมายที่ ๑.๒.๑ ประชาชน มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมิติที่ ๑.๓ ปลอดภัยอุบัติเหตุ เป้าหมายที่ ๑.๓.๑ ลดความ สูญเสียจากอุบัติเหตุจราจร ซึ่งการป้องกันและแก้ไขจากภาครัฐฝ่ายเดียวคงไม่เพียงพอ เนื่องจาก มีข้อจำกัดหลายประการ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคประชาชนเป็นสำคัญ

ผู้จัดทำรายงานการศึกษา จึงมีแนวคิดในการนำผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะ ในพื้นที่เขตคันนายาว ซึ่งมีจำนวน ๕๒ วิน มาสร้างเป็นเครือข่ายผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะในการ สนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว เช่น การร่วมตรวจจุดเสี่ยงภัยในพื้นที่เขตคันนายาว จำนวน ๘ จุด การช่วยอำนวยความสะดวกด้านการจราจรในกิจกรรมต่างๆ การแจ้งเบาะแสการกระทำ ผิดกฎหมาย เช่น การจอดรถบนทางเท้า การฝ่าฝืนจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้งขยะ การติดป้ายโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการแจ้งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายกับประชาชน เช่น ผิดจราจรหรือทางเท้าชำรุด ความไม่เรียบร้อยของสาธารณูปโภค ผ่นตึกน้ำท่วมขัง

๓. วัตถุประสงค์

๑. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาว มีส่วนร่วมในการตรวจตราจุดเสี่ยงภัยรวมถึงเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมในพื้นที่เขต

๒. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะร่วมตรวจตรา เฝ้าระวังการกระทำผิดกฎหมาย และตรวจสอบความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับประชาชน เช่น ผิดจราจรหรือทางเท้าชำรุด ความไม่เรียบร้อยของสาธารณูปโภค ฝนตกน้ำท่วมขัง

๓. สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขต

๔. เป้าหมาย

๑. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาวจำนวน ๕๒ วิน เข้าร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขต อย่างน้อยวันละ ๒ คน เพื่อร่วมตรวจตรา ป้อมปราบ การก่ออาชญากรรมบริเวณจุดเสี่ยงภัยในพื้นที่เขตคันนายาวจำนวน ๘ จุด และตรวจตราความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยด้านต่างๆ ในพื้นที่เขต

๒. มีการดำเนินการแก้ไขเรื่องความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้รับแจ้งจากเครือข่ายฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนเรื่องที่ได้รับแจ้ง

๕. แนวคิด / หลักการที่ใช้ในการศึกษา

การจัดทำรายงานส่วนบุคคล เรื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว ผู้จัดทำได้นำแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๕.๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๖๘

มาตรา ๘๙ ได้บัญญัติให้กรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องต่างๆ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และ ตามกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การดูแลรักษาที่สาธารณะ ฝ่ายเทศกิจมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายและเป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ที่จะทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้ว่าอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบางอย่างจะไม่สามารถดำเนินการได้โดยตรง แต่สามารถประสานการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงได้

๕.๒ แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕)

กรุงเทพมหานครจัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) โดยนำ แผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครมากำหนดเป็นกรอบในการปรับปรุงบริการสาธารณะต่างๆ กำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาและแก้ไข ตลอดจนจัดลำดับความสำคัญ ในการลงทุนพัฒนาเมืองในระยะยาว เพื่อให้เมืองกรุงเทพฯ ก้าวสู่การเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ. ๒๕๗๕

การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว จึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร ด้านที่ ๑

มหานครปลอดภัย “เมืองกรุงเทพมหานคร เป็นมหานครที่ปลอดภัย พลอด อาชญากรรมและยาเสพติด พลอดอุบัติเหตุ พลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย พลอดโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย” มิติที่ ๑.๒ พลอดอาชญากรรมและยาเสพติด “กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยอาชญากรรม พลอดยาเสพติด มีขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อยการควบคุม อาชญากรรมยาเสพติด” เป้าหมายที่ ๑.๒.๑ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมิติที่ ๑.๓ พลอดอุบัติเหตุ “เมืองกรุงเทพฯ มีความสามารถในการจัดการระบบจราจร และการเฝ้าระวังอุบัติเหตุบนถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ” เป้าหมายที่ ๑.๓.๑ ลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจร

๕.๓ SWOT Analysis

เป็นหลักการวิเคราะห์และวางแผนการทำงานขององค์กร หรือเรื่องที่องค์กรสนใจ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จและมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ของ อัลเบิร์ต ฮัมฟรีย์ (Albert Humphrey) เป็นหลักการวิเคราะห์รูปแบบหนึ่งมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๖๐ โดยจะใช้ในการประเมินสถานการณ์และวางแผนกลยุทธ์รวมทั้งตรวจสอบสภาพองค์กร ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูล ๔ อย่างด้วยกันคือ จุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ขององค์กร รวมถึงปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity) และข้อจำกัด/อุปสรรค (Threat) เพื่อแก้ไขปัญหาภายในและภายนอกองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และต้องหาจุดแข็งเพื่อลดจุดอ่อน รวมถึงหากกลยุทธ์สร้างความแข็งแกร่ง ภายใต้โอกาสที่เกิดขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยง ผลกระทบจากอุปสรรคต่าง ๆ องค์ประกอบของ SWOT เป็นการนำตัวอักษรหน้าในภาษาอังกฤษของ หลักการทั้งหมด ๔ อย่างมารวมกัน เพื่อใช้ในการจดจำ ทั้งที่เป็นประโยชน์หรือขัดขวางต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร เพื่อนำมาวางแผนกลยุทธ์ให้องค์กรมีประสิทธิภาพการทำงานที่ดียิ่งขึ้นไป ดังนี้

จุดแข็ง (Strength) หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบในการดำเนินงาน โดยต้องค้นหาความสามารถที่โดดเด่นเพื่อนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ในการดำเนินงานหรือหมายถึงความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวก ซึ่งองค์กรนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงการดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ดี

จุดอ่อน (Weakness) หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลเสีย ผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งต้องประเมินจุดอ่อนและจุดแข็งเป็นระยะ องค์กรไม่สามารถที่จะแก้ไขจุดอ่อนทั้งหมดได้ และไม่ควรประมาทกับจุดแข็งที่มีอยู่ และควรหาโอกาสในการพัฒนาจุดแข็งให้มากขึ้น ในขณะที่องค์กรไม่ประสบความสำเร็จ ไม่ได้เกิดจากการขาดจุดแข็ง แต่อาจเกิดจากการทำงานไม่เป็นทีมหรือขาดการประสานงานที่ดี หรือหมายถึงสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบ ซึ่งองค์กรไม่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงการดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ไม่ดีพอ

โอกาส (Opportunity) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลดี หรือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานขององค์กร ทำให้ต้องจับตามองสิ่งแวดล้อมภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐบาลอยู่เป็นระยะหรือหมายถึงปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร

ข้อจำกัด (Threat) หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลเสีย หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือควบคุมไม่ให้เกิดขึ้นได้ ทำได้แต่เพียงวิเคราะห์ และคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น ทำให้

สามารถหาทางป้องกันผลเสียที่เกิดขึ้นให้น้อยลงไปได้เช่น ภัยธรรมชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนไป หรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นต้น หรือหมายถึงปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ขัดขวางการทำงานขององค์กรไม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีปัญหาต่อองค์กร

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อแก้ไขปัญหการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว ด้วยการนำหลัก SWOT Analysis มาแสดงการวิเคราะห์ ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
- เจ้าหน้าที่เทศกิจมีอัตรากำลังที่ค่อนข้างพร้อมและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ - ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาว มีความพร้อมในการปฏิบัติภารกิจ - เจ้าหน้าที่เทศกิจและผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ทำให้มีโอกาสที่โครงการจะประสบความสำเร็จ - การสร้างเครือข่ายกลุ่มย่อย ทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงที	- ประชาชนจำนวนหนึ่งยังไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด ขาดจิตสำนึกเพื่อสังคม - เจ้าหน้าที่เทศกิจมีภารกิจค่อนข้างมาก ทำให้การแก้ไขปัญหาบางครั้งไม่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ - ปัญหาเศรษฐกิจอาจทำให้ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะไม่มีเวลาในการอุทิศเวลาเพื่อส่วนรวม - การแก้ไขปัญหาอาจไม่ทันทั่วถึง เนื่องจากต้องมีความรับผิดชอบจากหลายฝ่าย
โอกาส (Opportunity)	ข้อจำกัด/อุปสรรค (Threat)
- ผู้ขับเคลื่อนจักรยานยนต์สาธารณะมีสำนึกต่อการมีส่วนร่วมของประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น - เงินรางวัลนำจับจากการแจ้งเบาะแส ทำให้มีความกระตือรือร้นในการเฝ้าระวังผู้กระทำความผิดกฎหมาย - ประชาชนในกรุงเทพมหานครเริ่มตื่นตัวในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเองและสังคมมากขึ้น - สามารถนำเทคโนโลยี เช่น ไลน์ เฟสบุ๊ก กล้อง CCTV มาใช้ในการช่วยปฏิบัติงาน	- ปัญหาบางอย่างเจ้าหน้าที่เทศกิจไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการแก้ไขได้ทันทั่วถึง ต้องประสานหน่วยงานอื่น ดำเนินการแก้ไข เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ การไฟฟ้านครหลวง อาจทำให้การแก้ไขปัญหาให้ประชาชนเกิดความล่าช้า - ปัญหาบางประการต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการแก้ไข ทำให้เกิดความล่าช้า เนื่องจากต้องรองบประมาณ - อาจเกิดอันตรายจากการแจ้งเบาะแส เนื่องจากผู้กระทำความผิดได้รับผลกระทบจากการแจ้งเบาะแส

๕.๔ PDCA Cycle

คือ แนวคิด ซึ่งถูกคิดค้นโดย Dr. Edwards W. Deming เกี่ยวกับวงจร PDCA ที่เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญสำหรับการวางแผนแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นที่นิยมใช้เป็นอย่างมาก แนวคิดในการใช้วงจร PDCA นั้นสามารถนำมาใช้ได้กับทุกกิจกรรม จึงทำให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากขึ้นทั่วโลก

๑. การวางแผน (Plan: P) หลังจากเรามีเป้าหมายแล้ว เราต้องนำเป้าหมายนั้นมากำหนดรายละเอียด สิ่งที่ต้องทำโดยเรียงตามลำดับความสำคัญ รายละเอียดขั้นตอน ปัจจัยต่างๆที่ต้องใช้ ระยะเวลาเริ่ม-สิ้นสุด บุคคลหรือทีมงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน และที่สำคัญที่สุดคือ ตัวชี้วัดผล (KPI) เนื่องจากแผนงานหมายถึง เราจะเดินทางไปสถานที่นั้นด้วยวิธีไหน ไปถึงเมื่อไหร่ ดังนั้นตัวชี้วัดจึงเป็นตัวที่จะคอยบอกว่าวิธีการที่เราเลือกใช้นั้นถูกต้องหรือไม่ เร็ว-ช้าอย่างไร ทรัพยากรที่ใช้ไปเป็นไปตามแผนหรือเกินกว่าที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะได้ปรับแผนหรือวิธีได้อย่างทัน่วงที

๒. การปฏิบัติตามแผน (Do: D) ขั้นตอนนี้คือการลงมือปฏิบัติตามแผนงานและวิธีการที่เรากำหนดไว้อย่างมีวินัย ทักษะการบริหารต่างๆจะถูกหยิบมาใช้ในระหว่างการลงมือปฏิบัติ เช่น การบริหารเวลาให้ได้ตามแผน การประชุมเพื่อตรวจสอบความคืบหน้า การมอบหมายงานเพื่อแบ่งเบาภาระ เป็นต้น ในเรื่องนี้นอกจากการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตัวเอง การออกกำลังกาย หรือการบริหารการเงินส่วนบุคคล ย่อมต้องใช้วินัยและการบริหารด้านต่างๆด้วยเช่นกัน

๓. การตรวจสอบ (Check: C) หลังจากเราเริ่มลงมือปฏิบัติไปได้สักระยะ ต้องเริ่มทำการตรวจสอบความคืบหน้าของสิ่งที่เราได้ลงมือปฏิบัติไปนั้นว่าเป็นไปตามแผนงานหรือไม่ ซึ่งสิ่งที่จะบ่งบอกได้ก็คือตัวชี้วัดที่เรากำหนดไว้นั้นเอง ถ้าจุดที่เราตรวจสอบได้ผลลัพธ์ตามตัวชี้วัดที่เราตั้งไว้หรือดีกว่าแสดงว่าวิธีการที่เราเลือกใช้นั้นยังคงถูกต้อง แต่ถ้าตรวจสอบออกมาแล้วผลปรากฏว่าต่ำกว่าตัวชี้วัดที่ตั้ง ถือเป็นสัญญาณเตือนว่ามีความผิดปกติบางอย่างเกี่ยวกับแผนงานหรือวิธีการที่เรากำหนดไว้ในตอนแรก

๔. การดำเนินการให้เหมาะสม (Action: A) ขั้นตอนนี้คือการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนวิธีการหรือทรัพยากรบางอย่างเพื่อให้ผลลัพธ์กลับมาอยู่ในแผนงานหรือเส้นทางสู่เป้าหมายตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในครั้งแรก ซึ่งกระบวนการปรับปรุงเริ่มจากการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่เราวางแผนหรือกำหนดไว้ ว่าเกิดจากองค์ประกอบหรือปัจจัยภายใน/ภายนอกใดบ้าง แล้วจึงมากำหนดมาตรการแก้ไข ปรับปรุงต่อไป

๕.๕ องค์กรสมรรถนะสูง HPO (High Performance Organization)

หมายถึง การเป็นองค์กรที่เก่ง มีแผนรองรับกับสถานะต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่สามารถกระทบต่อการทำงานจากรอบด้านทุกมุมมอง ทำให้สามารถปฏิบัติภารกิจบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเวลา และคุณภาพของผลงานดีเยี่ยมเป็นที่ยอมรับ

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อก้าวเข้าสู่องค์กรสมรรถนะสูงประกอบไปด้วย ๗ มิติ ดังนี้

๑. การนำองค์กร

- ผู้บริหารมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม ทิศทาง และความคาดหวังที่ชัดเจน
- มีการกระจายอำนาจให้พนักงานในระดับต่างๆ สามารถตัดสินใจอย่างเหมาะสม
- ผู้บริหารมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ผู้บริหารเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางขององค์กรอย่างเหมาะสม

๒. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

- มีการวางแผนที่เหมาะสมกับขนาดขององค์กร
- มีการกำหนดเป้าหมายและมองเห็นถึงอุปสรรคต่างๆ อย่างเป็นระบบ
- มีแผนที่มีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนต่อการเปลี่ยนแปลงได้เท่าทันสถานการณ์
- มีการเชื่อมโยงเป้าหมาย ค่าชี้วัด เข้ากับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร

๓. การให้ความสำคัญกับผู้บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- มีการวัด สำรวจ เก็บข้อมูลความต้องการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ในการออกแบบและปรับปรุงการให้บริการ
- การให้บริการมีการคำนึงถึงผลประโยชน์รวมทั้งความสะดวกสบายของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- มีการติดต่อกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อสร้างความสัมพันธ์พร้อมทั้งมีการปรับปรุงวิธีการสร้างความสัมพันธ์ที่เหมาะสมสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์
- มีการสำรวจระบบใหม่ๆ ที่มีศักยภาพเพื่อหาโอกาสในการพัฒนาการปฏิบัติการกิจ
- มีการติดตามผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่พึงพอใจ เพื่อรับรู้ถึงเหตุผล

๔. การวัด การวิเคราะห์ การจัดการความรู้

- มีการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาและสร้างโอกาส
- มีค่าชี้วัดหลายรูปแบบในการประเมินความสำเร็จขององค์กรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- มีขั้นตอนในการกำหนดมาตรฐานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ สำหรับค่าชี้วัดต่างๆ
- มีเจ้าหน้าที่ระดับต่างๆ ที่สามารถใช้ข้อมูลในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการใช้อุปกรณ์อัตโนมัติหรือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้างความสะดวก ความน่าเชื่อถือ ในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์

๕. การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล

- มีการให้โอกาสพนักงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ และการนำความคิดไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงองค์กร
- มีการสำรวจความคิดเห็น ความพึงพอใจ และความต้องการของพนักงานด้านต่างๆ
- มีมาตรการสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานอย่างมีระบบและเหมาะสมในทุกๆ มิติ เช่น ผลตอบแทน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
- มีการมอบหมายงานที่ท้าทายและเหมาะสมเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อองค์กร

๖. การจัดการกระบวนการ

- มีกระบวนการที่สนับสนุนพนักงานในการทำงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย
- มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีที่เหมาะสมในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หลักของกระบวนการ
- มีการปรับปรุงกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ข้อมูลป้อนกลับจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ
- มีวิธีการจัดการกระบวนการให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดขั้นตอนในการทำงาน
- มีกระบวนการที่ครอบคลุม มีทั้งความชัดเจนและความยืดหยุ่นในเวลาที่ต้องมีการมีการเปลี่ยนแปลง

๗. ผลลัพธ์การดำเนินการ

- มีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติราชการกับหน่วยงานอื่นอาจจะทั้งในและนอกประเทศ
- มีผลลัพธ์ที่มีการเชื่อมโยงค่าชีวิตด้านการบริหารกับด้านอื่นๆ อาทิเช่น ความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- มีมาตรการเพิ่มความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- มีมาตรการในการลดความซับซ้อนของกระบวนการ
- มีการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการ

ทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลให้สามารถปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความพร้อมเพื่อรองรับต่อทุกสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ และสามารถหาทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสมและเป็นระบบ การที่จะให้หน่วยงานเป็น HPO ได้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนในองค์กรไม่ใช่เพียงคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ทำหน้าที่ในด้านนี้โดยตรงเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารที่ต้องมีการจัดการบริหารองค์กรที่ดี มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่วนบุคลากรในองค์กรเองต้องให้ความสำคัญกับผู้บริหารและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งหมายรวมถึงประชาชน และส่วนราชการอื่น ๆ ดังนั้น การก้าวไปสู่องค์กรสมรรถนะสูง จะประสบความสำเร็จไปไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากทุกคนในองค์กร

๕.๖ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชน

การมีส่วนร่วม (Participation) ตามพจนานุกรมอังกฤษฉบับออกฟอร์ด ได้ให้นิยามไว้ว่า “เป็นการมีส่วนร่วม (ร่วมกับคนอื่น) ในการกระทำบางอย่างหรือบางเรื่อง” คำว่า การมีส่วนร่วม โดยมากมักจะใช้ในความหมายตรงข้ามกับคำว่า “การเฉยเมย (Apathy)” ฉะนั้น คำว่าการมีส่วนร่วมตามความหมายข้างต้น จึงหมายถึง การที่บุคคลกระทำการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือในประเด็นที่บุคคลนั้นสนใจ ไม่ว่าจะเขาจะได้ปฏิบัติการณ์เพื่อแสดงถึงความสนใจอย่างจริงจังหรือไม่ก็ตาม และไม่จำเป็นที่บุคคลนั้นจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นโดยตรงก็ได้ แต่การมีทัศนคติ ความคิดเห็น ความสนใจ ห่วงใย ก็เพียงพอแล้วที่จะเรียกว่าเป็นการมีส่วนร่วมได้ และยังได้ให้คำจำกัดความของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า “การมีส่วนร่วมของประชาชน” หมายถึง การที่กลุ่มประชาชน หรือขบวนการที่สมาชิกของชุมชนที่กระทำการออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกัน ที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม มีความต้องการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายร่วมทางเศรษฐกิจและสังคมหรือการเมือง หรือการดำเนินการร่วมกันเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจ มติชน ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม หรือการดำเนินการเพื่อให้เกิดอิทธิพลต่อรองอำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ การปรับปรุงสภาพทางสังคมในกลุ่มชุมชน

ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑. คุณภาพของการตัดสินใจดีขึ้น เนื่องจากกระบวนการปรึกษาหารือกับสาธารณชนจะช่วยสร้างความกระจ่างให้กับวัตถุประสงค์และความต้องการของโครงการหรือนโยบาย และบ่อยครั้งที่การมีส่วนร่วมของประชาชนนำมาสู่การพิจารณาทางเลือกใหม่ ๆ ที่น่าจะเป็นคำตอบที่มีประสิทธิภาพที่สุดได้

๒. ใช้ต้นทุนน้อยและลดความล่าช้าลง แม้ว่าการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะต้องใช้เวลาและมีค่าใช้จ่ายมากกว่าการตัดสินใจฝ่ายเดียว แต่การตัดสินใจฝ่ายเดียว

ที่ไม่คำนึงถึงความต้องการแท้จริงของประชาชนนั้น อาจนำมาซึ่งการโต้แย้งคัดค้านหรือการฟ้องร้องกัน อันทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงในระยะยาว เกิดความล่าช้า และความล้มเหลวของโครงการได้ในที่สุด

๓. การสร้างฉันทามติ การมีส่วนร่วมของประชาชนจะสร้างข้อตกลงและข้อผูกพันอย่างมั่นคงในระยะยาวระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ลดข้อโต้แย้งและช่วยให้เกิดความชอบธรรมต่อการตัดสินใจของหน่วยงาน

๔. การนำไปปฏิบัติง่ายขึ้น การเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทำให้ประชาชนมีความรู้สึกของการเป็นเจ้าของการตัดสินใจนั้น และทันทีที่การตัดสินใจได้เกิดขึ้น พวกเขาก็อยากเห็นมันเกิดผลในทางปฏิบัติ และยังอาจเข้ามาช่วยกันอย่างกระตือรือร้นอีกด้วย

๕. การหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าที่เลวร้ายที่สุด เพราะการเปิดโอกาสให้ฝ่ายต่าง ๆ เข้ามาแสดงความต้องการและข้อห่วงกังวลตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ จะช่วยลดโอกาสของการโต้แย้งและการแบ่งฝ่าย ที่จะเป็นปัจจัยให้เกิดการเผชิญหน้าอย่างรุนแรงได้

๖. การคงไว้ซึ่งความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม เนื่องจากกระบวนการตัดสินใจที่โปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม จะสร้างความน่าเชื่อถือต่อสาธารณชน และเกิดความชอบธรรมโดยเฉพาะเมื่อต้องมีการตัดสินใจในเรื่องที่มีการโต้แย้งกัน

๗. การคาดการณ์ความห่วงกังวลและทัศนคติของสาธารณชน เพราะเมื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้มาทำงานร่วมกับสาธารณชนในกระบวนการมีส่วนร่วม พวกเขาจะรับรู้ถึงความห่วงกังวล และมุมมองของสาธารณชนต่อการทำงานขององค์กร ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถคาดการณ์ปฏิกิริยาตอบสนองของสาธารณชนต่อกระบวนการและการตัดสินใจขององค์กรได้

๘. การพัฒนาภาคประชาสังคม ประโยชน์อย่างหนึ่งของการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ ทำให้ประชาชนมีความรู้ทั้งในส่วนของเนื้อหาโครงการและกระบวนการตัดสินใจของรัฐ รวมทั้งเป็นการฝึกอบรมผู้นำ และทำให้ประชาชนได้เรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

เงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน มี ๓ ประการ คือ

๑) ต้องมีอิสระภาพ หมายถึง ประชาชนมีอิสระที่จะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้ การเข้าร่วมต้องเป็นไปตามความสมัครใจ การถูกบังคับให้ร่วมไม่ว่าจะในรูปแบบใด ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วม

๒) ต้องมีความเสมอภาค ประชาชนที่เข้าร่วมในกิจกรรมใดจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกับผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ

๓) ต้องมีความสามารถ ประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายจะต้องมีความสามารถพอที่จะเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ หมายความว่า ในบางกิจกรรมแม้จะกำหนดว่าผู้เข้าร่วมมีเสรีภาพและเสมอภาค แต่กิจกรรมที่กำหนดไว้มีความซับซ้อนเพราะเกินความสามารถของกลุ่มเป้าหมาย การมีส่วนร่วมย่อมเกิดขึ้นไม่ได้มีเช่นนั้น ต้องเสริมสร้างความเสมอภาคของประชาชนให้มีความสามารถเข้าร่วมได้

๖. แนวทางการดำเนินการ / ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว โดยมีขั้นตอนการดำเนินการควบคุมคุณภาพด้วย Deming Cycle (PDCA) ดังนี้

๖.๑ ขั้นตอนการวางแผน (Plan)

๖.๑.๑ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลที่ต้องใช้ในการดำเนินการ เช่น จำนวนวินรถจักรยานยนต์รับจ้าง จำนวนผู้ขับขี่ที่จะเข้าร่วมเครือข่ายฯ แนวทางการดำเนินการ วิธีการรายงานผลการตรวจทาง Application Line หน่วยงานอื่นๆที่จะร่วมดำเนินการ

๖.๑.๒ เสนอโครงการการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว ต่อผู้อำนวยการเขตเพื่อให้ความเห็นชอบ

๖.๑.๓ จัดตั้งคณะกรรมการการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว ประกอบด้วย

- ผู้อำนวยการเขตคันนายาว
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตคันนายาวที่สั่งราชการฝ่ายเทศกิจ
- ผู้แทนจากสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่
- หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ
- หัวหน้างานในฝ่ายเทศกิจทั้ง ๓ งาน
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะที่ได้รับมอบหมาย
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธาที่ได้รับมอบหมาย
- ตัวแทนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาวจำนวน

๑๐ วินๆ ละ ๑ คน

๖.๑.๔ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาว จำนวน ๕๒ วิน รับทราบถึงข้อดีและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

๖.๒ ขั้นตอนดำเนินการตามแผน (Do)

๖.๒.๑ จัดประชุมคณะทำงาน เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการ การรายงานผล การดำเนินการแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

๖.๒.๒ จัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขตของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะทาง Line Group และทาง Page Facebook โดยมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทศกิจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เจ้าหน้าที่ฝ่ายโยธา เจ้าหน้าที่จากสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ และผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะในพื้นที่เขตคันนายาวจำนวน ๕๒ วินๆ ละอย่างน้อย ๒ คน

๖.๒.๓ จัดประชุม ทำความเข้าใจและชี้แจงแนวทางในการปฏิบัติแก่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ เกี่ยวกับภารกิจที่จะร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่เทศกิจโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ได้แก่ การตรวจจุดเสี่ยงภัย การช่วยอำนวยความสะดวกด้านการจราจร การแจ้งเบาะแสการกระทำความผิดกฎหมาย เช่น การจอดหรือขับขี่รถบนทางเท้า การฝ่าฝืนจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้ง

ขยะ การติดป้ายโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการแจ้งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับประชาชน เช่น ผิวจราจรหรือทางเท้าชำรุด ความไม่เรียบร้อยของสาธารณูปโภค ฝนตกน้ำท่วมขัง

๖.๒.๔ ดำเนินการปฏิบัติตามแผน โดยผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะ เกี่ยวกับการกิจที่จะร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่เทศกิจ ดังนี้

- ตรวจตราจุดเสี่ยงภัยในพื้นที่เขต จำนวน ๘ จุด โดยบันทึกรายงานการตรวจ ในสมุดบันทึกในตู้เขียวและรายงานเหตุการณ์พร้อมภาพถ่ายทาง Line Group และทาง Page Facebook

- ช่วยอำนวยความสะดวกด้านการจราจรบริเวณหน้าโรงเรียน หรือบริเวณ การจัดกิจกรรมต่างๆ ตามที่ได้รับการร้องขอ

- เฝ้าระวังการกระทำผิดกฎหมาย ได้แก่ การจอดหรือขับขีรถบนทางเท้า การฝ่าฝืนจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้งขยะ การติดป้ายโฆษณาโดยไม่ได้รับอนุญาต หากพบมีการกระทำความผิดให้ถ่ายภาพพร้อมทั้งแจ้งเบาะแสผ่านทาง Line Group และทาง Page Facebook

- ตรวจตราความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับประชาชน ได้แก่ ผิวจราจรหรือทางเท้าชำรุด ไฟฟ้าดับ ฝนตกน้ำท่วมขัง และการทำงานของกล้อง CCTVโดยมีการรายงานผลการตรวจทาง Line Group และทาง Page Facebook

๖.๒.๕ หน่วยงานภาครัฐดำเนินการแก้ไขความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย หรือขจัดความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรมและอุบัติเหตุ ที่ได้รับรายงานจากการตรวจ แล้วรายงาน ผลการแก้ไขหรือความคืบหน้าในการดำเนินการให้เครือข่ายทราบ

๖.๓ ขั้นตอนการตรวจติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ (Check)

ตรวจสอบดูว่าเมื่อปฏิบัติงานตามแผน หรือการแก้ปัญหาตามแผนแล้ว ผลลัพธ์เป็นอย่างไร สภาพปัญหาได้รับการแก้ไขตรงตามเป้าหมายที่กลุ่มตั้งใจหรือไม่ หากการแก้ไข ปัญหายังไม่ตรงตามเป้าหมายให้หาสาเหตุของปัญหาและหาแนวทางแก้ไข การไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ไม่ปฏิบัติตามแผน ความไม่เหมาะสมของแผน การเลือกใช้ เทคนิคที่ไม่เหมาะสม

๖.๔ ขั้นตอนการปรับปรุงหรือพัฒนา (Action)

จัดประชุมคณะทำงานการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์ สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว เพื่อติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการว่าบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ หากพบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการ ดำเนินการจักได้ร่วมกันพิจารณาหาแนวทางแก้ไขอย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

การสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะในการสนับสนุนภารกิจ ของเจ้าหน้าที่เทศกิจเขตคันนายาว มีขั้นตอนการปฏิบัติงานและระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๓ – กันยายน ๒๕๖๔ รายละเอียดปรากฏตามตาราง ดังนี้

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

- ๗.๑ มีเครือข่ายเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขตคันทนาว
- ๗.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๗.๓ ลดความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจร
- ๗.๔ พื้นที่เขตมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างยั่งยืน
- ๗.๕ ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายได้รับการลงโทษ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมาย มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

๘. งบประมาณ

ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณของทางราชการแต่อย่างใด แต่อาศัยการมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคประชาชนเป็นสำคัญ

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

- ๙.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ระดับผลผลิต (Output) และหรือระดับผลลัพธ์ (Outcome)
- ระดับผลผลิต
 - ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะในพื้นที่เขตคันทนาวจำนวน ๕๒ วิน เข้าร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในพื้นที่เขต อย่างน้อยวันละ ๒ คน
- ระดับผลลัพธ์
 - มีการดำเนินการแก้ไขเรื่องความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่กฎหมายกำหนด โดยได้รับแจ้งจากเครือข่ายฯ คิดเป็น ร้อยละ ๘๐

๑๐. ข้อเสนอแนะ

- ๑๐.๑ ควรหาแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์สาธารณะ เข้าร่วมเป็นเครือข่ายมากขึ้น เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่เขตอย่างยั่งยืน
- ๑๐.๒ ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนจิตอาสาเข้าร่วมเป็นเครือข่ายเพื่อการแก้ไขปัญหาในความรับผิดชอบของตนอย่างทันท่วงที
- ๑๐.๓ ควรส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานและกรุงเทพมหานครต่อไป

แผนผังความคิด (Mind Map)

